

IMPORTANCIA HISTORICA

Així qualifiquen els diaris de Londres l'obertura de negociacions comercials entre Anglaterra i els Estats Units

S'AFEGEIX QUE EL FET POT TENIR REPERCUSSIO POLITICA MUNDIAL

Londres, 19. (Del corresponent especial de l'Agència Fabra). — No hi ha dubte que el comunicat publicat ja oficialment i les declaracions del senyor Neville Chamberlain als Comuns anunciant l'obertura de negociacions comercials entre Anglaterra i els Estats Units ha desvetllat, com a mínim, l'interès a Anglaterra. Es tracta d'una d'aquelles revolucions pacífiques que Anglaterra porta a terme amb certa pausa, quan ha mesurat exactament el pro i el contra i els beneficis que pot treure d'això. Amb les negociacions comercials amb els Estats Units poden desaparèixer moltes orientacions polítiques i econòmiques que —nascudes arran de la Gran Guerra— havien pres carta de naturalesa en la política anglesa i havien creat un engranatge de doctrina i d'interessos, de partidistes i d'actituds oposicionistes. Segurament que els qui més després alegraran d'aquestes negociacions són els liberals, partidistes que al llarg d'un dia molt llunyà representen a Anglaterra la tendència esquerrista socialment, avui, dividida en diferents branques, de Lloyd George a Sir Archibald Sinclair, del qual Lord Herbert Samuel a Sir John Simon, representa vagament la idea de la felicitat de Cobden i la seva llibertat de comerç.

Tots els periòdics reproduïen els telegrams que arriben de Washington i tots aquests qualifiquen la notícia d'esdeveniment d'importància històrica que no sols interessa l'economia d'ambdós països, sinó que molt bé podria tenir una repercussió política mundial.

De les opinions dels periòdics se'n dedueix que s'inclinaran negociacions dintre de poques setmanes i s'establirà la clausula de la nació més afavorida. És evident que davant d'esdeveniments polítics i econòmics que forosament hauran de produir-se amb motiu d'aquestes negociacions, els Estats Units han estat denotant advertir a les duanes per a les manufactures angleses. D'això en sortiran, sens dubte, sobretot afavorits els productes tèxtils.

S'opina generalment que el sol fet que s'hagin anunciat aquestes negociacions, significa que han estat trobades ja bases pràctiques per a un acord. En termes generals podria dir-se que els productes agrícoles dels Estats Units trobaran millor mercat a Anglaterra, mentre que els Estats Units concediran rebuïts a les duanes per a les manufactures angleses. D'això en sortiran, sens dubte, sobretot afavorits els productes tèxtils.

En l'ordre polític l'obertura d'aquestes negociacions comercials significa que el discurs de Chicago no cau en l'oblit i que, efectivament, els Estats Units es proposen impulsar una política d'apropament amb les democràcies occidentals.

Aquestes són les directrius generals que l'esdeveniment històric troba a Londres.

Les remarca que com va anunciar Roosevelt a Chicago, els EE. UU. van a impulsar el seu apropament amb les democràcies occidentals

De demà a demà passat, el President Companys serà a Barcelona

Un col·lega del matí dona la notícia que S. E. el President de la Generalitat no serà de tornada a Barcelona fins a últims de la setmana entrant.

Nosaltres podem assegurar que el senyor Companys es reintegrarà, de demà a demà passat, a les seves funcions presidencials que ha hagut d'abandonar uns dies cridat fora de Catalunya per un deure familiar.

Lord Halifax a Berchtesgaden

L'ACOMPANYA NEURATH
Berlín, 19. — Anit passada Lord Halifax, en companyia de von Neurath, sortí cap a Munic, des d'on es traslladarà en automòbil a Berchtesgaden.

ES ESPERA A LES 9.45
Berlín, 19. — Lord Halifax no passà per Munic. El vagó en el qual prengué lloc el ministre anglès amb von Neurath fou desenganxat a Landshut de l'express de Munic i dirigit directament cap a Berchtesgaden, on el tren especial és esperat a les 9.45.

"Flirt" que esdevindria dramàtic

Sortosament, la hi ha política francesa, i no pas dels tinguts com a extremistes, que parlen el mateix llenguatge dels republicans espanyols.

El que fa tant de temps que nosaltres venim dient en tots els tons, sense tenir la sort de convèncer els dirigents de la política francesa, ara ho hem trobat en boca d'un important personatge: M. Henry Beranger, president de la Comissió senatorial de Negocis Estrangers i delegat permanent de França a la Societat de Nacions.

M. Beranger, en un discurs, ha analitzat detalladament la situació internacional, i n'ha tret les conclusions següents: Darrera de les guerres d'Espanya i de l'Orient, sorgeix la coalició de tres imperatistes animals de ferotge esperit de conquesta. Hitler i Mussolini aspiren a restaurar els imperis germànic i romà. La política alemanya vol abatre militarment França, després d'haver-la isolat diplomàticament, per a dirigir-se immediatament contra Rússia i contra els Estats nascuts de la pau del 1918.

Aquestes són, resumides, les opinions de M. Beranger, opinions concordants en extrem amb totes les dels homes liberals d'Europa que segueixen amb inquietud i desenvolupament polític actual.

França no podrà mai dir que li hagin mancat els advertiments en els moments oportuns. Advertiments de fora i advertiments sorgits dintre casa seva mateixa. Advertiments, alguns dels més seriosos que les paraules, car es confonen ja amb l'acció. Potser els nostres amics els democràtes francesos, escarnits, ens farien posar en guàrdia. Reconeixem que costa una mica prendre's seriosament una organització que porta el nom dels «Cagoullards». Però les descobertes de dipòsits d'armes a París, de procedència alemanya i italiana, permeten creure ja que els «Cagoullards» es disposaven a passar del terreny de la conspiració de novel·la fulgurant al més seriós de la moderna tècnica del cop d'Estat.

Vulgues o no vulgues, als francesos no els quedarà altre remei que sentir-se amenaçats. Hauran de considerar greument si no han arribat l'hora de fer una política internacional pròpia. Anglaterra se sap els seus interessos i pot perdre el temps amb declaracions d'amor no correspostes a Hitler i a Mussolini.

Però per a França, el «flirt» seria dramàtic. En el joc de la diplomàcia tèrbola i de les ambicions dels països totalitaris, li va la vida. Per poc que es descuidi, es trobarà voltada d'enemics i alçabores, qualsevol incident interior, que en unes altres circumstàncies quedaria reduït a un tema d'òpera, prendrà les proporcions d'una sentència a mort per a la República francesa.

Alerta, francesos! Escolteu els vostres maledicents germans que, com M. Beranger, parlen el llenguatge de la rà. Sapigueu treure d'una descoberta política com aquesta dels «Cagoullards», totes les ensenyanes que conté. Perquè els republicans espanyols un dia no sabrien escoltar la veu del seny, ara passen pel calvari que passen...

Els nostres soldats tan inextinguibles llurs posicions

Madrid, 19. — La calma d'aquesta dies persisteix en els diversos sectors del Centre i s'ha accentuat als sectors del nord de la província de Guadalajara. Les forces que guarnixen aquests fronts romanen en calma, però de cap manera inactives. Als diversos fronts del nord de la província de Guadalajara a petita escala s'ha sonat un tret fins a mig matí del dia d'avui. Molt de tant en tant el canó ressona al lluny.

A punt d'arribar

Per a dintre unes hores s'espera l'arribada a Barcelona de M. Eric Labonne, el nou ambaixador de França a la República Espanyola.

Com ja s'ha dit en aquestes mateixes columnes, M. Labonne és un il·lustre diplomàtic de tradició liberal, que per força haurà d'influir en el manteniment de les cordials relacions entre els dos grans països democràtics.

El Secretariat Femení del Socors Roig de Catalunya a les dones antifeixistes

Ha arribat l'hivern i els nostres companys del front sofriran el doble per les pluges, humitats i freds intensos. Nosaltres, camarades, que podem gaudir de totes les comoditats que la ciutat ens atorga, no podem consentir que ells sofreixin per la nostra negligència. Cal la nostra col·laboració en tot el que sigui un ajut material als nostres fills, als nostres futurs companys. Quina de nosaltres no sentiria un remordiment si adoptéssim una actitud passiva? És que nosaltres, camarades, hem de saber demostrar que som dignes del nom de dones, és a dir, de persones que saben estimar, que saben apreciar el que vol dir sacrifici. És necessari, doncs, que totes nosaltres, obeint les consignes de la Generalitat, l'ajudem en l'obra de trametre robes d'hivern als nostres combatents, puix que així ho exigeixen els moments actuals, que són de sacrifici envers la causa del poble.

No pagueu els productes del camp a preus superiors a la taxa

Malgrat els esforços realitzats per la Conselleria Regidoria de Proveliments fixant uns preus de taxa per a les fruites i verdura, resulta que en molts casos el públic es veu forçat a pagar el preu que li exigeixen, perquè al preu de taxa no n'ha trobat existències ni als mercats ni als establiments del ram. El negoci que realitzen determinats industrials, i, sobretot, venedors ambulants incontrolats, està al marge de la llei, i, per tant, el públic no ha de pagar mai els productes del camp a un preu superior al de taxa, recurrent, si cal, a l'auxili de les autoritats.

Per la seva banda el conseller regidor de Proveliments advertix als que venen mercaderies sense ajustar-se a les disposicions municipals, que a més d'ésser-los incautats la mercaderia se'ls imposaran severes sancions, i en els casos de reincidència manifesta o de resistència a les autoritats i inspectors municipals serà passat el tant de culpa als tribunals, per sabotejar.

Una ordre de la Junta de Defensa Passiva

Cal que no es projecti
cap llum a l'exterior

Completant, pel que fa referència a Barcelona, les disposicions dictades el dia 14 del corrent mes en relació amb l'enllumenat d'edificis, estages, establiments públics i vehicles, la Junta Local de Defensa Passiva de Barcelona, ensenya que recomana a tots els ciutadans el més exacte compliment de les esmentades disposicions, ha acordat disposar:

Primer. Per tal que no es trasllueixi a l'exterior cap llum de l'interior de les estances, el veïnat tindrà cura, així que es faci de nit, de tancar tots els porcions de balconcs i finestres, suprimint-los quan no existeixin, amb cortines o altres elements que no deixin passar la claror.

Segon. L'enllumenat de les escales amb pati, es farà mitjançant bombetes blaves, amb pantalla protectora, si cal, per tal que la seva llum no s'acusi a l'exterior per la claror dels patis.

Tercer. Igualment, l'enllumenat dels portals d'entrada, si no poden disposar-se les llums, o la porta, en forma que no sigui visible des de l'exterior, es farà també amb bombetes blaves.

Quart. Es farà el possible que les llums interiors dels establiments públics, botigues, apartadors, etc., ultra no projectin cap llum a l'exterior, no siguin visibles des de fora. En altre cas, s'empraran també pantalles protectores i bombetes blaves.

Cinquè. Els vehicles que circulin de nit per dintre la ciutat portaran llums blaves i no podran utilitzar llum de foc, ni de foc de carretera, ni de foc de llum, sinó els de ciutat i els de creuament.

Completant, pel que fa referència a Barcelona, les disposicions dictades el dia 14 del corrent mes en relació amb l'enllumenat d'edificis, estages, establiments públics i vehicles, la Junta Local de Defensa Passiva de Barcelona, ensenya que recomana a tots els ciutadans el més exacte compliment de les esmentades disposicions, ha acordat disposar:

Primer. Per tal que no es trasllueixi a l'exterior cap llum de l'interior de les estances, el veïnat tindrà cura, així que es faci de nit, de tancar tots els porcions de balconcs i finestres, suprimint-los quan no existeixin, amb cortines o altres elements que no deixin passar la claror.

Segon. L'enllumenat de les escales amb pati, es farà mitjançant bombetes blaves, amb pantalla protectora, si cal, per tal que la seva llum no s'acusi a l'exterior per la claror dels patis.

Tercer. Igualment, l'enllumenat dels portals d'entrada, si no poden disposar-se les llums, o la porta, en forma que no sigui visible des de l'exterior, es farà també amb bombetes blaves.

Quart. Es farà el possible que les llums interiors dels establiments públics, botigues, apartadors, etc., ultra no projectin cap llum a l'exterior, no siguin visibles des de fora. En altre cas, s'empraran també pantalles protectores i bombetes blaves.

Cinquè. Els vehicles que circulin de nit per dintre la ciutat portaran llums blaves i no podran utilitzar llum de foc, ni de foc de carretera, ni de foc de llum, sinó els de ciutat i els de creuament.

Complimentat pel cap de l'esquadra francesa

Aquesta tarda el doctor Negrín ha rebut, en visita de compliment, el contralmirall cap de divisió de l'esquadra, francesa que es troba en algunes de Barcelona. Els marins anaven acompanyats de l'agregat naval de l'Ambaixada de França.

A LA RESERVA

El general GOURAUD, governador militar de París, ha cessat en el seu càrrec i passa a la reserva de l'Exèrcit francès. El dia de la commemoració de l'armistici fou el darrer que el general es presentà en públic... Vegeu-lo, davant de l'Arc de Triomf, guardant el minut de silenci a la memòria dels morts d'aquella hecatombe... (Gràfic Press)

Sortirà un altre diari...

Han aparegut pel carrer uns cartellots que han provocat molts i diversos comentaris en el món periodístic barcelonès. Són l'anunci de la pròxima aparició a Barcelona d'un diari que fins ara s'havia vingut publicant a València com a òrgan central d'un partit polític representat al Govern.

Seria curiós de saber com es compagina la sortida d'un nou diari amb les intencions d'augmentar la reducció de la premsa existent, expressades pel President del Consell de ministres en el seu discurs de Madrid.

Lord Robert Cecil, Premi Nobel de la Pau

Oslo, 19. — El Premi Nobel de la Pau ha estat adjudicat a lord Robert Cecil.

Londres, 19. — Lord Robert Cecil of Chesham, que ha rebut avui el Premi Nobel de la Pau, va néixer el 14 de setembre del 1864. És el tercer fill del marquès de Salisbury.

Va començar a intervenir en política l'any 1906. Va ésser ministre durant el bloqueig de l'any 1916 a 1918, i lord del Segell Privat al primer Govern Baldwin.

Després de la guerra, va aconseguir totes les seves activitats al servei de la pau i de la Societat de Nacions, de la qual ha estat des del començament un gran propulsor.

Lord Robert Cecil és president de la Concentració Universal per a la Pau.

SORPRESA I ALEGRIA DEL LORO

Nova York, 19. — Lord Robert Cecil ha conegut que li havia estat atorgat el Premi Nobel en rebre les insignies de doctor honoris Causa de la Universitat de Columbia. En saber-ho ja expressava la seva alegria.

En parlar de la situació mundial, ha declarat que la llei hauria de regir les relacions internacionals, tant com la llei nacional de cada poble.

El món no pot progressar per aquesta direcció.

L'AFER DELS "CAGOUULARDS" PREN DERIVACIONS GREUS

LES TARONGES D'OR

En aquests temps en què els trens tornen a anar a velocitats semblants a llurs primeres èpoques, el viatge que vagi des de Castelló a Alacant, si està una mica amallat i la set l'apreta, podrà calmar-la allargant un brag per la finestra del vagó i s'acapan al vol una taronja dels tarongers que voregen la via.

Si traleu el cap, un ram que us regarà les galtes us portarà l'aroma aspre i dúvida dels tarongers. A vegades, mentre esteu ajacot sobre els bancs fent esforços per a imaginar que són els d'un estranys món, escapa, una rodona i vermella taronja, arrencada de la branca per la sobrada furia del tren, us bat sobre l'estómac. Afortunadament el suc us calma, per dins, el que, per fora, el fruit us ha dolgut.

Davant nostre una família interminable devora sorollosament els daurats fruits curosament apilats a terra, de tal manera que no us atreviu a moure-us per por de destruir, com un bérbar qualsevol, aquell monument de la gastronomia popular.

Al compartiment del costat sentim el riure i les molinades d'un pareu d'enumerats que s'esforcen per partir una taronja entre dues boques. El receptor us agafa el bitllet i us el torna tot mullat de suc de taronja. Quan baixeu a l'estació, plens de edicions i anhel i vescall de gaudir. O bé podereu ser americans que, per por a la Revolució, s'haguessin disfressat d'arbre o que, per castig a la seva golafreia, haguessin estat condemnats per alguna ignorada fada justiciera, a convertir-se en aliment i joia dels pobres i dels esportistes de barrada.

Des de la via, ben a prop del mar, fins a les estrabacions muntanyegues que posen al paisatge un horitzó blau de cer, un cel blau de l'altra, formant aplegades i carrers i carrerons d'una ciutat sense cases, s'estenen els petits arbres damunt quilòmetres i quilòmetres.

De tant en tant, prop dels camins, les noies van pilotant en piràmides l'encantament, brillants al sol i als ulls, les taronges que els camions i carros s'enduen, traquejant, cap a la ciutat i els mols.

Castelló, Villarreal, Burriana, Nules, Alcora, Ganaià, Benisalem, ciutats fundades sobre la taronja, el seu cultiu i el seu comerç.

Valzellès noruecs i tanques i brasileres, englesos i egipcis, bruts de tots els ports del món i empenys per totes les brises i els corrents dels mars, porten aquestes taronges —a les quals homes un 25 per cent es consumen, en temps normal, a la Península— cap als països del Nord.

Londres, Oslo, Nova York, Petrograd, L'Havre veuen entrats llurs dipòsits dels mols per la nostra mercaderia. En calzes, fan ben posades i guardades com al fossa joies, i embotellades en paper fi, aniran, d'allí, a les parades i botigues. Les «frauleins», les amademoiselles, les etovarís emplenaran el seu cistell de bon matí, i a migdia serà el postre esperat amb la boca feta aigua pel minyó que ha fet bon dia a l'escola, per tal que no li fos retirada, i per l'home que li calmarà la seva set, oberta en una jornada de treball a la fàbrica o al despatx, entre la pols dels metalls o dels expedients. I a les llars envoltades de boira les taronges hi entren com un raig de sol.

Per milions i milions, d'un cantó a l'altre de món, la taronja, engany, va dient a tothom, amic o enemic, que nosaltres encara existim. Les «frauleins», les amiss, les amademoiselles paguen aquestes taronges en coronas en schilling i centims de dòlar, en francs.

I aquestes monedes no entren pas, és clar, a la Península en forma de monedes. Moltes vegades, els matelons valzellès que s'han emportat un carregament de taronges tornen atapeïts de medicaments, de carn, de llet condensada o de matèries menys oportunes de divulgar.

Per això la taronja, engany, és sagrada i la seva collita ha estat una qüestió vital. Cal dir que en aquest front els crítics no han estat pas inferiors que en el guerrer. I que des de fa cinc anys o sis no s'havien collit en tal quantitat com aquestes taronges, les clementines i les mandarines.

Iguat que als camps de Guadalajara i al cel de Lleida, Mussolini també ens ha volgut fer la guerra al front de la taronja.

Per a poder cultivar molt i vendre més barat que nosaltres, els grans propietaris feixistes, amb el príncep de Torbó al davant, han restablert els arrendaments per censos i les jornades de deu i dotze hores als seus esclavituds.

Però en aquest front, com en els altres, Espanya vencerà el feixisme italià. I la taronja, aquesta fruita insignificant, hi ajudarà...

I mal com ara la vella llegenda de les taronges d'or haurà estat una realitat.

València, novembre del 1937.

FELIX

El poble italià no està amb Mussolini

La renovació del Tractat de Comerç entre e. Canadà i els E. UU.

26 comunistes condemnats, a Roma

Roma, 19. — El tribunal especial per a la protecció de l'Estat ha condemnat 26 comunistes. El cap, acusat de mantenir relació amb la central comunista de Brussel·les, ha estat condemnat a deu anys de presó; dos a sis anys; dos absolts; i la resta d'un a quatre anys de presó.

Ottawa, 19. — Macenzie King ha declarat que les negociacions obertes per a la renovació del tractat de comerç entre el Canadà i els Estats Units s'haurien iniciat independentment de les negociacions anglo-americanes. No obstant, als medis polítics creuen que les converses instituídes per ambaixadors i canadencs tindran signes paral·lels i acabaran al mateix temps.

ALERTA, FRANCESOS!

Fins ara es porten descobertes més de dues-centes emissores clandestines distribuïdes per llocs estratègics de la República

El Govern de París ha d'actuar implacablement

París, 19. — Segons «Le Petit Parisien», l'assumpte dels «Cagoullards» va prenent un aspecte greu. S'han descobert nombroses emissores clandestines en tot el territori. Hi ha més de dues-centes emissores descobertes fins ara. Unes són instal·lades en certs grans aeroports; altres a les fronteres, als grans ports i a l'aduc a les proximitats de les casernes.

Aquests detalls han creat una atmosfera de gran interès al voltant de les activitats dels «Cagoullards», banda de feixistes al servei de l'espionatge feixista internacional.

L'última troballa de la policia s'efectuà exactament com en les novelles

policiaques: a la casa de Laromiguere Lafont, empresa de transports fluvials, els policies observaren un armari en una gran habitació; el fons de l'armari s'obria i donava accés a una altra habitació secreta on hi havia quaranta caixes que contenien 32 granades cada una, o sigui 1.408 granades. A més, molts cartutxos, disset fusells de caça, tres fusells de guerra, onze mosquetons de marca italiana i cinc de marca alemanya. Laromiguere està vigilat.

La policia ha declarat que es guardaria la més absoluta reserva i una gran discreció referent a l'enquesta que continuava a París i a provincies. Les municions trobades fins ara han estat traslladades al dipòsit de Vincennes.

EL COMLOT ERA DE VERITABLE IMPORTANCIA

París, 19. — Als passadissos de la Cambra, el ministre de l'Interior Max Dormoy, va conversar amb els periodistes sobre l'estat de les investigacions que fa la policia respecte a l'organització clandestina dels «Cagoullards». El ministre va declarar que l'afar pren a cada moment més grans proporcions i confirmà que el complot era de veritable importància.

GRANS DIPOSIT D'ARMES

París, 19. — Als cercles judicials s'afirma que l'afar dels «Cagoullards» pren grans proporcions; però, com és natural, es guarda gran reserva sobre els seus detalls.

De totes maneres, s'ha pogut confirmar que es tractava d'un complot contra l'Estat i que el complot tenia ramificacions molt importants a tota la nació.

Les indagacions de la policia han posat en clar que el mes de setembre darrer es va tenir coneixement que un gran nombre d'elements afiliats a determinats partits polítics, però que en foron separats o que es separaren voluntàriament, havien fundat una organització secreta, la finalitat de la qual era preparar un aixecament armat.

La preparació s'anava fent lentament, però curosament; es preveïen tots els seus detalls, puix que admet s'han trobat dipòsits de lliteres, am-

bulàncies, material sanitari en abundància, etc.

El setembre darrer es practicaren quatre detencions, relacionades amb aquest afar, però no se'n parlà fins ahir, a causa d'haver descobert la policia, en el terme de poques hores, els dipòsits de material de guerra ja conegut.

Continuen a la capital i a provincies els escorcolls i detencions, moltes de les quals es practiquen entre persones de gran significació social, que apareixen complicades en l'afar.

ESCORCOLLS QUE DONEN RESULTAT

París, 19. — Continua activament realitzant-se l'enquesta sobre els descobriments d'armes. Els agents

de policia han efectuat un escorcoll al domicili d'un anticuari anomenat Mauler, al carrer Rotrou, i ha descobert en un soterrani dissimulat, 124 fusells, 45 pistoles metralladores alemanyes «Schmeisser», diversos milers de cartutxos i nombrosos efectes militars.

La policia va practicar ahir al matí una escorcoll en els magatzems d'una empresa dedicada a transports fluvials, situada al carrer Beausire.

Al fons d'un armari va ésser descoberta una petita porta que dona pas a una habitació contigua, en la qual s'han trobat quaranta-quatre caixes de trenta dues bombes de mà cada una, una important quantitat de cartutxos, disset fusells de caça,

tres fusells de guerra, onze mosquetons de fabricació italiana i cinc fusells de fabricació alemanya.

El propietari, un individu anomenat Laromiguere, ha fugit, però sembla que serà detingut molt aviat. Les municions descobertes: han estat transportades al dipòsit militar de Vincennes.

A darrera hora d'ahir a la nit la Sûreté Générale anuncia que en un nou escorcoll domiciliari practicat, han estat trobats catorze canons antitancs, disset fusells i 100 metralladores.

El noi ha sortit aprotitat...

PER A VITTORIO MUSSOLINI, EL CRIM ES UN ESPORT!!!

Vittorio Mussolini, el fill del «duce», ha publicat un llibre, «Vou Soule Ambe», en el qual relata les seves experiències a Abissínia. Es una obra que, és clar, no té cap interès des del punt de vista literari, però que té una virtut: la personalitat piemontesa d'aquest minyó que «vol (?) prendre el lloc del seu pare per tal "assegurar" la continuïtat del paradís feixista a Itàlia.

Declarà, el jove Mussolini, que sempre havia sentit el desig de «presenciar catàstrofes». I, pel que es «veu» a través del llibre, aquella inclinació patològica, pròpia d'una mentalitat «suu tornaa», troba l'oportunitat en el lloc d'aviador que ocupà per algun temps, sobre la terra turmentada d'Abissínia. Això es comprova en llegir la descripció que fa el noi Mussolini de les seves experiències, amb gran luxe de detalls repugnants, que posen de relleu, d'una manera clara, el plaer sàdic del que mata divertint-se...

Hi ha un capítol del llibre «Néro, l'incendiari», en el qual repassa curosament els seus records del bombardeig que porta a terme contra un grup de cases d'Adis-Abo, amb «bombes incendiaris».

«El vol l'empenyueren al matí, molt aviat —diu— i, per tal de gaudir de major visibilitat, portàvem l'ordre d'incendiar per complet, tota aquella regió. Era un espectacle tràgicament bell. Una vegada aconseguírem l'altitud necessària, donàrem principi al bombardeig sistemàtic. Primerament es veia un núvol de fum blanc, seguit d'una gran flama, i minuts després, tota la vegetació era una foguera immensa. Rebèrem l'ordre de repetir el bombardeig. Fou un plaer fer-ho... Per dues vegades no vaig poder aconseguir el sostre d'una casa. A la tercera vaig tocar-la al mig. I sap aviat com les flames prengueren la casa, els seus habitants sortiren corrent i saltant com dimonis».

«Des de petit —confessa aquest candidat a botxí màxim de la treballadors italians— m'agradava acudir als incendis per tal de veure l'espectacle. Els plans de volar sobre Etiòpia, creia preveia:ai grans catàstrofes com les que es veuen als films americans. Però les cases abissínies no donaven per a tant, i no proporcionen, al que bombardeja, cap satisfacció».

El llibre s'estén en relats d'altres «gestes», com la del bombardeig dels pacífics ciutadans etiòpics al mercat de Dacua, i recorda també, la «crima de pilots d'abissínies» pels soldats feixistes.

I, com a final, recomana la guerra. «Crec —assegura— que l'home ha de fer la guerra, perquè la guerra educa. Per a nosaltres, la guerra ha estat un esport, el més bell i complet de tots els esports...»

MAX

VINT-I-DOS ANYS A L'EXTERIOR

Un cas únic? És possible... Vegeu a la fotografia uns veterans de l'Exèrcit anglès que pertanyen al segon batalló d'infanteria lleugera. Quan la guerra gran, l'any 15, fou enviat, el batalló, a les colònies angleses i el viatge s'ha perllongat per espai de vint-i-dos anys... Ara, a bord del «Nevasa», el batalló ha retornat a la metròpoli i els seus integrants expressen la satisfacció que els produeix el retorn a la pàtria (Keystone)

CATALUNYA ESTIMA MADRID...

Acaba de tornar de Madrid la delegació catalana que anà a la capital de la República per tal de commemorar el primer aniversari de la defensa heroica de la capital, la delegació que era presidida pel comissari de Propaganda de la Generalitat, Jaume Miravittles, anava acompanyada de la colla «Albert Martí», de l'Institut Català de Folklore Montserrat i dels rapsodes catalans «Sgetes Rogers». Amb això s'ha posat en evidència la solidaritat existent entre Catalunya i Madrid en els moments dramàtics que viu l'Espanya republicana.

Al llarg de quinze dies d'actuacions, a l'Ajuntament, davant del general Mija, al Retiro, als teatres Español i de la Zarzuela i a Torrelodones, Arganda, Brihuega... L'espirit generós del poble de Catalunya s'ha manifestat una vegada més.

Al llarg d'aquests quinze dies hem pogut assistir a escenes d'una emoció que difícilment poden transcriure's i hem vist de prop, a la vegada que la tragèdia de la guerra, l'alt esperit, la fe cega en el triomf que domina els combatents de la República.

Jaume Miravittles, en nom de Catalunya, ha portat als soldats catalans l'assegurament que Catalunya i el seu President —que fou aclamat per milers i milers de soldats cada vegada que el seu nom era pronunciat— no oblidien els seus fills que lluiten en terres d'Ibèria contra el feixisme invasor que defensant aquelles terres, defensen la nostra terra estimada.

La visita de la delegació catalana ha causat una immensa impressió a la capital de la República; ultra els soldats, el poble, les autoritats, els comandaments militars, el propi cabdill de la defensa. L'heroic general Mija, han acompanyat en tot moment els catalans amb una gran simplicitat i al seu voltant s'ha creat una aureola d'amistat i de joia i sempre i en tot moment han estat objecte d'afalacs i d'obsequis.

Madrid servirà durant molt de temps un gràt record d'aquesta visita que els catalans li han fet en el moment de complir-se un any de la seva heroica defensa, però els catalans que han participat en aquest acte no podran oblidar mai les paraules pronunciades per l'alcalde de Madrid després de la visita que li féu la delegació catalana, quan digué que el nostre art ens havia fos tan estretament a catalans i madrilenys, que no podia emprar altra paraula per a parlar-nos que la de germans.

Catalunya estima Madrid, com digué fa uns mesos el President Companys, i no deixa de palesar-ho amb fets.

M. S.